

У свакој генерацији нађу се и они којима рад у новинарској секцији није довољан, они који показују нешто више склоности и љубави према овом занимању. Често се дешава да они баш новинарство изаберу као свој животни позив. Тако је и у овој генерацији “група младих (читај лудих) ентузијаста дошла на идеју каква је само њима могла пасти на памет (Какви они, таква идеја...). Замислите само: Посадити кактус у Бањалуци?!?!?”. Био је то почетак предговора часописа “Кактус”, часописа за културну реанимацију младих. Дакле, овај часопис намијењен је средњошколцима и студентима. Али постоји нешто што га издваја од других: Покренули су га управо они којима је и намијењен, искључиво средњошколци и студенти на челу са Миланом Родићем и Анђелком Лукић, IV₃. Покретањем овог часописа, они су имали на уму да млади у Бањалуци морају имати могућност да изразе своје ставове и да покушају, колико је то могуће, промијенити оно што није добро. “На младима свијет остаје... А и млади на свијету... Ваљда... Такође сматрамо да од кукања и плакања нема неке велике користи, па ево прилике да сви који мисле да имају нешто да кажу то и учине. Остали нека и даље леже и кмезе, чекајући да им мама сервира птичије млијеко. ‘Немамо добар часопис... Старији нас не воле...’ Ако га немаш - направи га! Једноставно, зар не? И ево га, пред вама је! Да ли ће бити добар и по вашем укусу, то зависи само од вас.” - каже уредник “Кактуса”. Нешто више о овом часопису сазнаћете и из ријечи Саше Шмуље, асистента на Филозофском факултету: “Подршка неколицини бањалучких гимназијалаца, који су се на својствен начин окушали у новинарском ‘послу’, требало би да је неизоставна, тим прије што су они листом ‘Кактус’ покушали да спаситељски уобличи дефиницију урбаног у свом граду и својој школи.” Мноштвом квалитетних сатиричних и хумористичких текстова овај часопис је изазвао велику пажњу бањалучких средњошколаца, нарочито гимназијалаца.

Анђелка Лукић